

Wim Oosterman 1928-1997

Na de bevrijding van ons land zorgde Van Eldik als voorzitter voor de revival van de NOVA. Hij werd in 1963 opgevolgd door Jan Vet, die als een manager de heftig groeiende organisatie leidde. Henk Steenkist volgde hem op, die op zijn beurt het roer overdroeg aan Wim Oosterman in 1973.

Er brak een nieuwe periode aan. Na de managers, de controller. Een andere stijl in een veranderende wereld. De discussie en het luisteren naar elkaar werd de wijze waarop we met elkaar omgingen. Hij beheerste dat volledig. Hij was de aangever. Niet op de voorgrond willen staan, maar bijstaan waar gevraagd of nodig. Een periode van harmonie binnen het dagelijks bestuur. Bestuursvergaderingen werden geen opgave maar een plezier om mee te doen. Een klimaat waardoor ideeën een realiteit konden worden. Wim stond open voor ideeën en ontwikkelingen maar liet de verantwoording waar ze hoorden.

Hij was verrukt van film. Het gaf hem de gelegenheid zijn soms intense gevoelens om te zetten in beeld en geluid. Voor velen van ons was zijn film "Feelings" precies wat wij zelf bij ons van binnen voelden als we over liefde spraken. Hij benutte alle mogelijkheden die de camera en de montage hem boden. Zijn film "Dejeuner sur l'herbe" was daar een voorbeeld van.

Tegenslagen in zijn privéleven bleven hem niet bespaard. Hij was een kwetsbaar mens met een onvoorwaardelijk vertrouwen in de medemens. In 1983 beëidigde hij zijn voorzitterschap. Moegestreden. Een moeilijk herstel na een hersenbloeding, maken een teleurgesteld en eenzaam mens van hem. Zijn zoon Arjen was en werd steeds meer de projectie van geluk voor hem.

Mei dit jaar sterft deze integere gefrustreerde Wim Oosterman, 68 jaar oud. Voor de NOVA-vrienden uit die jaren een emotie, voor de latere en komende generatie misschien een naam. Voor zijn familie een begrip.

Nieuwegein, 1 oktober 1997

Jan Dekker